

Eten verdelen in situaties van honger

Wanneer mensen hun eten moeten delen houden ze niet alleen rekening met hun eigen honger, maar ook met de honger van anderen

Wetenschappelijk artikel: [Van Dillen, L., Lelieveld, G. J., Hofmann, W., & de Kwaadsteniet, E. W. \(2021\). 'Sharing in need': How allocator and recipient's hunger shape food distributions in a dictator game. *Journal of Experimental Social Psychology, 95*, 104152.](#)

Onderzoek in het kort

In dit onderzoek werd gekeken hoe mensen eten tussen zichzelf en een ander verdelen wanneer ze zelf honger hebben. En of hun deelgedrag verandert wanneer ze weten dat de ander ook honger heeft. Het bleek dat de eigen honger ervoor zorgt dat mensen minder delen, maar dat informatie over de honger van de ander ervoor zorgt dat mensen meer eten delen. Mensen kunnen dus aangezet worden om eerlijker te delen door hen duidelijk te informeren over de behoefte van de ander.

Achtergrond

Hoe gedragen mensen zich wanneer ze iets moeten delen waar ze zelf behoefte aan hebben? Bijvoorbeeld wanneer ze eten moeten verdelen terwijl ze zelf honger hebben? Vanuit psychologische en economische theorie zijn twee scenario's mogelijk. Het klassieke economische scenario is dat mensen handelen vanuit zelfinteresse. Als ze honger hebben, zullen ze zichzelf dus meer eten geven. Aan de andere kant blijkt uit psychologisch onderzoek dat mensen een afkeer hebben van oneerlijke verdelingen.

In dit onderzoek werd gekeken hoe mensen eten verdelen tussen zichzelf en een ander als ze honger hebben, en of ze het eten anders verdelen wanneer ze weten dat de ander ook honger heeft. In dat geval is het voor de ander namelijk ook belangrijk om eten te krijgen. Informatie over de honger van de ander kan de verdeler van het eten eraan herinneren dat het belang van de ander naast het eigen belang ook een rol speelt en dat een gelijke verdeling eerlijker is.

Deelnemers aan het onderzoek

Het onderzoek bestond uit twee studies die afgenomen werden onder studenten van een grote Nederlandse universiteit. 45 studenten deden mee aan Studie 1 – met een gemiddelde leeftijd van 21 jaar en 62% vrouw. Studie 2 werd uitgevoerd onder 225 studenten – met een gemiddelde leeftijd van 21 jaar en 81% vrouw.

Methodes

Er werden twee studies afgenomen. De basisopzet was voor beide studies hetzelfde. Deelnemers werden willekeurig verdeeld in twee groepen waarvan één instructies kreeg om vooraf aan het experiment minimaal 8 uur te vasten. De andere groep kreeg geen instructies om te vasten. Wanneer deelnemers arriveerden voor het onderzoek kregen ze allen dezelfde instructies, namelijk om vijf koekjes te verdelen tussen zichzelf en een ander persoon, zonder koekjes in tweeën te breken. Belangrijk was hierbij dat deelnemers volledige regie hadden in de verdeling. Ze zagen de andere persoon niet en wisten alleen dat de andere deelnemer het aanbod moest accepteren en dat er niet onderhandeld kon worden over het aantal koekjes dat hij/zij zou ontvangen.

Het verschil tussen Studie 1 en Studie 2 zat in de aanvullende informatie die deelnemers kregen voordat ze de koekjes moesten verdelen. In Studie 1 kregen deelnemers geen informatie over de honger van de andere deelnemer. Wel werd ze na het experiment gevraagd hoeveel honger zij dachten dat de ander had. In Studie 2 kregen deelnemers voor het verdelen van de koekjes te horen of de ander vooraf (ook) had moeten vasten.

Resultaten

Zowel de eigen honger als de honger van de ander bleken het deelgedrag te beïnvloeden.

Wie honger ervaart, deelt minder

Hoewel deelnemers over het algemeen vrijgevig waren bij het verdelen van de koekjes, bleek uit beide studies dat deelnemers die vooraf aan het experiment hadden moeten vasten, meer koekjes voor zichzelf pakten dan deelnemers die niet gevestigd hadden.

Wie honger ervaart, denkt dat ook anderen honger ervaren

In Studie 1 kregen deelnemers geen informatie over de honger van de ontvanger van de koekjes. Wanneer deelnemers na afloop van het experiment gevraagd werd hoe zij de honger van de ontvanger inschatten, bleek dat de deelnemers die hadden moeten vasten dachten dat de ontvanger ook wel veel honger zou hebben. Bij deelnemers die niet hadden moeten vasten, was dit niet het geval. Maar, de perceptie dat de ontvanger honger zou hebben vertaalde zich niet in het daadwerkelijk verdeelgedrag. Deelnemers gaven dus niet meer koekjes aan de ander als ze naderhand aangaven dat deze ook honger had.

Wie weet dat de ontvanger honger heeft, deelt meer

In Studie 2 kregen deelnemers vooraf aan het experiment daadwerkelijk informatie over de honger van de ontvanger. De deelnemers die vooraf hoorden dat de ontvanger gevestigd had, deelden meer koekjes uit aan de ander dan deelnemers die hoorden dat de ander niet gevestigd had. Het is dus wel belangrijk om mensen duidelijk te wijzen op de schaarste die anderen ervaren. Want alleen wanneer ze er expliciet op

gewezen worden, handelen ze in het geval van eigen honger ook in lijn met hun opvatting dat het belangrijk is om eerlijk te delen.

Het effect van eigen honger en het effect van de honger van de ontvanger heffen elkaar op

Deelnemers delen dus minder koekjes uit als ze zelf honger hebben én delen meer koekjes uit als ze weten dat de ander ook honger heeft. Maar wat gebeurt er als deelnemers zelf honger hebben en ze van de ontvanger ook weten dat deze honger heeft? Uit het onderzoek bleek dat deelnemers in dit geval een gemiddeld aantal koekjes deelden. De effecten van de eigen honger en andermans honger lijken elkaar dus op te heffen.